

Je zult maar shuttle wezen...

Stel je voor: je krijgt een enorme knal tegen je kop. Je vliegt vervolgens met grote snelheid door een windstille ruimte, soms vlak langs het plafond waar je bijna in blijft hangen. Je daalt weer en voordat je bekomen bent van de eerste tik, krijg je een nog hardere knal "omdat de ander niet achterin sloeg", hoor je van beneden. Onderweg verlies je de helft van je verenpak, welke net 24 uur lang in de koelkast heeft gelegen op een ideale vochtigheidsgraad. Eindelijk heb je weer grond onder de voeten en denkt: "hè hè, effe rust". Tot overmaat van ramp krijg je een enorme mep naar de kant van de zaal waar je als oud vuil tussen soortgenoten ligt 'dood te bloeden'. Als stank voor dank wordt je bij elkaar geveegd en verdwijnt je tussen het afval in de 'milieuvriendelijke' kliko, waar je weg rot totdat er compost van je gemaakt wordt.

Dat beleeft een doodeenvoudige shuttle waar we even wat dieper op in gaan. In de badminton sport onderscheiden we twee typen shuttles: de veren shuttle en de nylon shuttle. De veren shuttle bestaat uit een kurken dop en echte ganzeveertjes. Het is dan ook een natuurprodukt wat de

shuttle behoorlijk kwetsbaar maakt. Hoewel een veren shuttle ongeveer evenveel kost als een nylon shuttle, is de veren in het gebruik veel duurder: hij gaat immers veel minder lang mee. In een gemiddelde wedstrijd heb je aan één nylon shuttle voldoende. Van de veren worden er echter zo'n drie à vier gebruikt.

Weinig verschil

Het verschil in speelkwaliteit van beide shuttles is niet zo groot als veel mensen denken. Met een goede nylon shuttle kun je ook best tot op de tien centimeter nauwkeurig spelen. Wel is de vlucht iets anders dan die van de veren. Bovendien vinden velen dat de veren shuttle 'makkelijker' slaat. Maar het grootste verschil ligt misschien wel op het psychologische vlak. De veren shuttle geeft de speler meer aanzien en hij of zij voelt zich daardoor sterker. Dat werkt in zijn of haar nadeel als er

met nylon gespeeld moet worden. Dit blijkt bijvoorbeeld vaak op onze clubkampioenschappen waar districtspelers soms verrassende uitslagen tegen de landelijke, en daardoor hoger aangeslagen spelers boeken.

Altijd goed materiaal

In Nederland kennen we de districtcompetitie en de landelijke of bondscompetitie. In de districtcompetitie speelt men met nylon shuttles. De veren shuttles worden gebruikt in de bondscompetitie. Ook bij DETO wordt zowel district- als bondscompetitie gespeeld. De nylon en veren shuttles worden sinds enkele jaren ingekocht bij Yonex, één van de toonaangevende merken op badmingtongebied. De nylon shuttle, de Yonex Mavis 300, is één van de beste uit zijn soort. Ze hebben een zeer goede vlucht en gaan lang mee. Ook wat de veren shuttles betreft speelt DETO met shuttles van topkwaliteit: de Yonex Aerosensa 40. Een shuttle uit de hoogste categorie (internationaal) van de NBB-lijst van goedgekeurde shuttles. Bij DETO worden per jaar ongeveer 1000 nylon shuttles gebruikt. Het verbruik van veren shuttles is sterk afhankelijk van het aantal bondsteams. Dit seizoen ('92/'93) heeft DETO één landelijk team. Die spelers gebruiken per seizoen een kleine 500 shuttles. Daar zijn toernooien niet bij gerekend.

Naar: – Wegwijzer DETO
– NBB Badminton-revue,
nr.6, jaargang 1992



DETO kocht lange tijd haar shuttles in Duitsland. Ze waren daar stukken goedkoper.

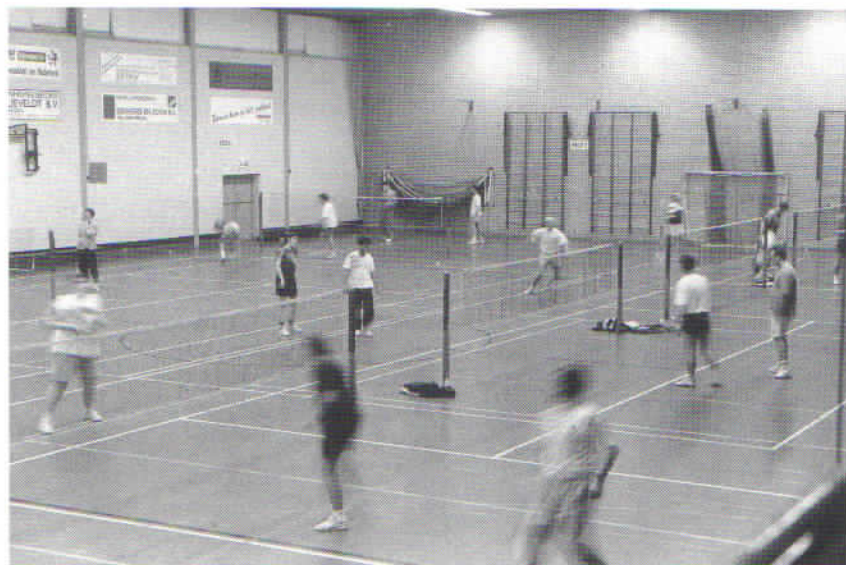
Hier zit wel een risico aan, want roken is nog steeds verboden, en onze 'shuttle-inkopers' hadden nooit iets 'aan te geven'. Aan dit gesmokkel kwam een einde toen bleek dat DETO-lid Mario bij de douane werkte. Linke soep! Sindsdien laat DETO de shuttle persoonlijk afleveren door Mevr. Yonex.

Semi-profs!

Bij Deto is het mogelijk om in competitieverband te spelen maar ook als recreant. Daarover gaat dit hoofdstuk. Hoe is het om als recreant te spelen bij een club als Deto, een eigen verhaal.

Verder geven enkele recreant-spelers hun motivatie waarom zij als recreant actief zijn.

Waarom spelen de recreant-spelers recreatief? Wat zijn hun beweegredenen?



Vrijspelen op de vrijdagavond.

Allereerst heel kort het ontstaan van het recreatief spelen. Hiervoor moeten we helemaal terug naar 't begin. Deto ontstond eigenlijk vanuit de visie van enkele ouders; hoe houden we onze kinderen van de straat. In eerste instantie werd er dus alleen maar recreatief gespeeld. Pas na drie jaar is besloten om aan de competitie deel te nemen, de geschiedenis daarvan wordt beschreven in het hoofdstuk competitie.

Mijn verhaal

Sinds 1985 ben ik lid van Deto. Ik woonde nog niet zo lang in Nijmegen en ik wilde graag wat nieuwe mensen ontmoeten. In mijn geboorteplaats ben ik zeven jaar actief geweest in het dameselftal van de plaatselijke voetbalclub. Voetballen

zag ik echter niet meer zitten, maar welke andere sport dan? Na eerst wat gesnuffeld te hebben bij rugbyclubs - wat ik toch wel erg ruig vond - kwam ik terecht bij badmintonclubs. Badminton, dat herinnerde me aan thuis, waar we op warme zomeravonden speelden totdat het donker werd. Menig "poppetje" (zo noemden wij een shuttle) kwam in de boom terecht en werd er met de hark of een ander voorwerp weer uitgehaald. Soms een heel gedoe!

"Proef"-spelen

Dat badminton een geliefde sport was, besepte ik toen ik bij diverse clubs informeerde. De ene wachtlijst na de andere. Ook bij Deto. Maar bij Deto bestond wel de mogelijkheid om "proef te spelen". Dat kon met de zogenaamde strippenkaart.

In die tijd was het mij ook nog niet duidelijk of ik badminton nou zo leuk zou vinden. Die strippenkaart was ideaal. En op die manier kon ik ook de wachttijd inlopen. Nou, dan ga je naar zo'n vrije speelavond. Doodeng zo'n eerste keer. Ik kende er niemand, zelfs de wijk en de sporthal waren voor mij - in die tijd - onbekend terrein. Maar... ik werd opgevangen. Er werd mij het een en ander verteld over de bel, het spel, tot hoe laat ik kon spelen, enz. En al gauw leerde ik wat mensen kennen waar ik een leuk spelletje mee speelde. Op een gegeven moment ontstond er een echt recreanten-clubje, en soms was 't ontzettend spannend.

Gewoon geen zin

Dat ik de nodige techniek miste, werd mij toen ook al snel duidelijk. Vooral als er met competitie spelers gespeeld werd, rook ik alle hoeken van het veld. Wat training zou de oplossing zijn! Dat bleek later ook mogelijk. In de eerste instantie was de training er voor de competitie spelers, maar het competitie spelen trok mij niet. Ik wilde graag sportief bezig zijn, zonder al te veel verplichtingen.

Als recreant heb je die vrijheid, want je bepaalt zelf of je gaat of niet. En... je mag wel eens gewoon geen zin hebben!

Al met al ben ik nu zo'n zes à zeven jaar lid van de club. Ik heb het er goed naar m'n zin en hoop dat het zo blijft. Overigens: ik blijf alle respect hebben voor de competitie spelers!

Anit Guelen

Waarom recreatief spelen?

Op enkele vrije speelavonden - de vrijdag - zijn enkele recreant spelers gevraagd, wat hun beweegredenen zijn om als recreant te spelen. Hier enkele spontane reacties. Gewoon, gezellig. Lekker sporten zonder verplichte nummers. Competitie spelen kost te veel tijd, mijn werk is onregelmatig en ik zou daarom te vaak verstek moeten laten gaan. Zoals je ziet, lang niet altijd is de reden geen competitie willen spelen, maar geen competitie kunnen spelen. Door het werk, studie of privéredenen, of gewoon die ambitie niet hebben. De meest voorkomende reden blijkt tijd te zijn en niet aan de verplichtingen - zoals extra training en een speeldag - willen voldoen. En... waarom iets tegen je wil doen als het niet hoeft!



'Vrijdrinken' op de vrijdagavond.



Om aan anekdotes te komen, moest ik veel op pad. Menige speelavond leude ik rond met pen en papier. En bijna niemand die direct iets weet te vertellen. Behalve Roderik, die na even nagedacht te hebben zegt: 'of ik leuks weet... tja, dat ik haar ontmoet heb'. En lachend kijkt hij naar Hanneke. Was getekend, Josien Bloem.

Volop activiteit

Deto heeft in al die 25 jaar van haar bestaan van alles gedaan om de gezelligheid hoog in het vaandel te houden. Zo wordt er veel georganiseerd om de vrije speelavonden afwisselend te houden. Het is dan vaak ook niet belangrijk of je recreant bent of competitie speelt, iedereen kan eraan deelnemen.

Grabbellympics bij de jeugd. Hier Sulejman Skenderovic, Daan Langedam en Enrico Balistreri aan de gang.



Het kan zijn dat sterke spelers een handicap krijgen, zoals bijvoorbeeld badminton spelen met een zware leren jas aan of met zwemvliezen, zoals het geval was bij de grabbellympix. Er is ook enkele jaren een echtparentoernooi geweest. Dit was altijd een succes, hoewel het aantal inschrijvingen niet altijd even groot was. Echtparen, die hieraan deelnamen, speelden hier altijd met elkaar, soms werden de paren door elkaar gegoooid, wat voor het ene echtpaar misschien wel goed was, omdat samen spelen wel eens tot verhitte discussies leidde, voor anderen was het juist jammer, omdat ze al weken samen aan het trainen waren.

Xynix

Er zijn introducee-toernooien georganiseerd, waarbij het ene Deto-lid een superspeler meenam en de andere iemand, die nog nooit een racket had aangeraakt. Ondanks dat verschil zijn het toch altijd leuke toernooien geweest.

Voor de recreanten zijn er regelmatig uitwisselingen geweest met o.a. Philips, Xynix, Smashing, Cuijk, B.C. Grave en Mariken.

Laddercompetitie

De laddercompetities onderling hebben menig zweetdruppeltje doen vloeien. Er wordt dan gestreden om de hoogste plaats op de ladder. Ook heeft er enkele jaren een uitwisseling plaatsgevonden met Rot-Weiss Wesel (Duitsland).

In 86-87 zijn de First Dutch Open Deto Games geweest. Er werd niet alleen badminton gespeeld, maar ook andere sporten werden uitgeoefend. Een succes, maar de Second Dutch Open Deto Games moeten nog komen.

Interne Team Competitie

De laatste jaren wordt er een ITC toernooi gehouden. Recreanten en competitie spelers worden bij elkaar in teams gezet en spelen vrijdagavond na de recreantentraining. Heel verrassend, wat daar aan talent bovenkomt.

Clubkampioenschappen

Een activiteit, die Deto elk jaar weer organiseert en waar de meeste Detoleden erg naar toe leven zijn natuurlijk de Interne Clubkampioenschappen in een weekend. Leden kunnen zich inschrijven; enkel, dubbel, mix, maar als je je liever voor één onderdeel inschrijft, dan kan dat ook. No problem! Er wordt een weekend lang fanatiek gespeeld. De enkels en dubbels worden ingedeeld naar sterkte en in de mix worden alle leden van Deto door elkaar gemixed, een echte hutspot dus. Het kan zijn, dat een hele sterke speler, een Dé-topper, met een veel maar wel moet spelen; combinaties, die men op de vrije speelveld zelden ziet.

Deto heeft al heel wat clubkampioenen gehad op verschillende niveaus. Van vóór 1978 is het niet meer te achterhalen, wie dat zijn geweest,

maar vanaf 1978 tot heden volgen de clubkampioenen. Helaas, ook hier missen we er een paar:

1978	HE-A	Paul Willems
	HE-B	Frits Nieraeth
	DE-A	Ruth Likumahwa
	DE-B	Monique v.d. Borg
	JE-A	Guus Wesseling
	JE-B	Niek Appeldoorn
	ME-A	Naomi Likumahwa
	ME-B	Mieke Stapelkamp
1979	HE-A	Henry Gerrits
	HE-B	Wim Steenaart
	DE-A	Corrie Steenaart
	DE-B	Inge van Grieken
	JE-A	Guus Wesseling
	JE-B	Mario Vrouwenfelder
	ME-A	Naomi Likumahwa
	ME-B	Mieke Stapelkamp
1980	JE-A	Guus Wesseling
	ME-A	Naomi Likumahwa

Wie de andere clubkampioenen in dit jaar waren, bleek helaas niet te achterhalen.

1981	HE-A	Henry Gerrits
	HE-B	Frits Nieraeth
	DE-A	Karen Croes
	DE-B	Suzanne Tjin
	JE-A	Maarten van Leth
	JE-B	Jaap v.d. Velden
	ME-A	Naomi Likumahwa
	ME-B	Miriam Ebben

Over 1982 en 1983 zijn er geen gegevens, waarschijnlijk wel clubkampioenen.



Bij het vieren van het twaalfen-eenhalf-jarig bestaan worden enkele enthousiaste DETO-heren vreselijk avontuurlijk. 's Nachts om 2.00 uur gaan ze nog een wandeling maken. Ze verdwalen en komen in een maisveld terecht. Hongerig geworden door alle nachtelijke emoties vullen ze drie vuilniszakken met maiskolven, en nemen die mee. Je weet maar nooit hoe lang je verdwaald blijft. Eindelijk om 6.00 uur 's morgens zijn ze weer terug. Maar helaas voor de avonturiers, oom Theo Senn van Basel stuurt ze weer het veld in! De verkeersborden die zij onderweg 'gevonden' hadden moesten ze toch maar weer dumpen waar zij ze vandaan hadden.

- 1984 HE-A Henry Gerrits
 HE-B Ronald Hess
 HE-C Huub Nagtegaal
 DE-A Naomi Likumahwa
 DE-B Erma Cobussen
 JE-A Robin Heinzman
 JE-B Vincent Kok
 ME Claudia Huwae
- 1985 HE-A Henry Gerrits
 HE-B Maarten van Leth
 HE-C Harry Wesseling
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Mieke vd Dobbelsteen
 JE-A Nick Ruiter
 JE-B Arthur v.d. Berg
 ME Simone Smits
- 1986 HE-A Henry Gerrits
 HE-B Ronald Hess
 HE-C Harry Wesseling
 DE-A Claudia Huwae
 DE-B Anneke Sapuletej
 JE Sulejman Skenderovic
 ME Ingrid Rikken

Alsof de 'duvel' ermee speelt: het is altijd mooi weer tijdens de clubkampioenschappen. 'Dan maar buiten muciseren, maar wel vlak bij de deur. Anders hoor je niet wanneer je moet spelen. Ed, kom je ook naar buiten? Vergeet je gitaar niet!'

- 1987 HE-A Henry Gerrits
 HE-B Ton Freriks
 DE Claudia Huwae
 JE-A Sulejman Skenderovic
 JE-B Bas Jennen
 JE-C Sander van Schaik
 ME-A Simone Ebben
 ME-B Irene Sulter
- 1988 HE-A Henry Gerrits
 HE-B Olav Boerhof
 HE-C Peter v.d. Tweel
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Karin Verwey
 JE-A Bas Jennen
 JE-B Robin Vink
 JE-C Joris Zwartjes
 ME-A Sandra Paans
 ME-B Shirley Usmany



Tijdens de clubkampioenschappen spelen Roderik en Peter de single tegen elkaar. Als scheidsrechter wordt Henk-jan gevraagd. 'Henk-jan, wil jij effe tellen?' Ach, waarom niet, denkt Henk-jan. De wedstrijd eindigt tenslotte na 1 uur en 3 kwartier. Bij dezen, jullie zijn gewaarschuwd, vraag Henk-jan nooit meer om effe een wedstrijd te tellen!





Mieke Stapelkamp ontvangt weer eens haar prijzen tijdens de clubkampioenschappen, dit keer een clubshirt, met de bekende wisselprijs Damesenkel-A.

1989 HE-A Wilbert Thoonen
 HE-B Paul Poulssen
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Marja Weekers
 JE-A Ruud van Schaik
 JE-B Joris Zwartjes
 ME-A Annathasja Rambitan
 ME-B Claudia Saleming

1990 HE-A Wilbert Thoonen
 HE-B Peter v.d. Tweel
 HE-C Hans Spee
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Diane Opstal
 JE-A Jeroen Ariëns
 ME-A Annathasja Rambitan

1991 HE-A Edward Teeuwen
 HE-B Roderik Tittse
 HE-C Leo Warmerdam
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Josien Bloem
 JE-A Jeroen Ariëns
 ME-A Judith Schröder

1992 HE-A Edward Teeuwen
 HE-B Sjoerd Zwartjes
 HE-C Bart Rutjes
 DE-A Mieke Stapelkamp
 DE-B Carmen v. Kuppevelt
 JE-A Niels de Bis
 ME-A Claudia Saleming

25 jaar jeugd bij Deto

Anno 1968. Door de vastberadenheid van een aantal zéér enthousiaste mensen is het dan eindelijk zover... Deto is opgericht! De oprichters hebben onder andere het doel voor ogen om hun kinderen en de andere jeugd in de (nieuwe) wijk Neerbosch-Oost van de straat te houden, door middel van het aanbieden van een sportief alternatief... het toen nog vrij onbekende badminton.

De jeugdleden van toen zijn de dertigers en veertigers van nu. Tekenend voor de verbondenheid en eendracht die de (jeugd)leden van toen bij Deto ondervonden, is dat velen van hen zich nog steeds betrokken voelen bij het Deto van nu. Deels omdat zij zelf nog steeds actief zijn op de baan of in commissies, of omdat hun familie en/of zelfs hun kinderen lid zijn. Mij is gevraagd om als oud jeugdlid en als oud jeugdcommissielid, "25 jaar jeugd bij Deto" te beschrijven. In eerste instantie reageerde ik enigszins terughoudend. Ik mag dan wel vanaf mijn 12de lid zijn, maar om een terugblik van 25 jaar Deto op papier te zetten, ben ik zelfs nog (veel?) te jong. Echter met behulp van de archieven van de jeugdcommissie, informatie bij enkele personen en natuurlijk ook mijn eigen bevindingen, heb ik een greep gedaan uit belangrijke gebeurtenissen of juist heel gewone zaken in 25 jaar jeugd bij Deto.

1968 De jeugd wordt in de beginjaren opgevangen en begeleid door diverse seniorleden, al of niet lid van de technische commissie (t.c.). Vanuit de t.c. is er zelfs een jeugdleader aangesteld. Goede training, deelname aan toernooien, organisatie van andere activiteiten naast badminton, laten een eendrachtige en gezellige jeugdgroep zien. De resultaten blijven dan ook niet uit, al is dit niet het voornaamste streven van de vereniging. In deze beginjaren bestaat de Deto-jeugd alleen maar uit recreanten die

echter op verschillende toernooien uitstekende en opvallende prestaties neerzetten.

1971 Bij de senioren wordt voor het eerst in de districtcompetitie meegespeeld, met deelname van enkele 15- en 16 jarige jeugdleden(!), o.a. Yvonne Likumahwa, Karen en Jerry Croes. Later volgt nog Joop Urlings. Zij zijn dus met recht de pioniers van de jeugd m.b.t. de competitie. Zeer succesvol zullen zij de komende jaren deelnemen aan de senioren-competitie.

De junioren van weleer.





*Deto-jeugd
begin tachtiger jaren.*

1974 Het kan natuurlijk niet uitblijven, er neemt eindelijk een jeugdteam aan de competitie deel. De leden van dit eerste echte jeugdteam zijn: Irene en Raymond Simon, Christianne Willems en Benito Kross. Als reserve spelers staan Henry Gerrits en Frank Korsten te trappelen van ongeduld.

1977 Henry Gerrits (17 jr.) breekt als eerste speler vanuit de jeugdgroep door naar de senioren en speelt vanaf nu, een ruim aantal jaren met succes in team 1 van de senioren. Er wordt dit jaar ook met een tweede jeugdcompetitieteam gestart.

1979 Het is nu tijd voor de GROTE verandering. Vanaf de beginjaren is de jeugd afwisselend begeleid door o.a. Chris Simon, Theo Senn van Basel, Jacques Burgers, Anis Suripatty, Harry Oomen, Theo Gerrits. De jeugdgroep wordt echter steeds groter en vergt te veel tijd van de jeugdleader.

Er is echter een zeer goed alternatief...

Het bestuur neemt namelijk het besluit dat er een jeugdcommissie (j.c.) wordt opgericht. De j.c. krijgt als taak de volledige begeleiding van de jeugd zowel in competitieverband als recreatief. Dit houdt in: begeleiden van de competitieteams, het organiseren van vriendschappelijke wedstrijden, organiseren van interne trainingen, eventueel het deelnemen aan externe trainingen, instellen van een laddercompetitie, shuttle-beheer, het onderhouden van contacten met bestuur, t.c. en ouders, het organiseren van activiteiten en nog wat andere zaken. Met als doel het ontwikkelen van een zo goed mogelijk jeugdbeleid. Om dit alles te verwezenlijken zal de j.c. minimaal moeten bestaan uit 3 senior- en 2 juniorleden. De j.c. zal verder in bestuur en t.c. met een afgevaardigde zijn vertegenwoordigd. De j.c.-leden van het eerste uur: Irma Franken, Erma Cobussen, Guus Wesseling en René Kamp

onder begeleiding van voorzitter en tevens bestuurslid Henri Debast.

1981 Na een leerzame periode neemt de j.c. zelf het heft in handen. Als resultaat wordt het eerste werkplan van de j.c. gepresenteerd. In dit werkplan, dat vanaf nu ieder seizoen opnieuw zal moeten worden gemaakt, worden de hierboven genoemde taken dieper uitgespit en wordt de taakverdeling voor een heel seizoen geregeld. Verder wordt er maandelijks vergaderd. Dit werkplan zal, zoals de makers al beoogden, de onmisbare leidraad gaan vormen voor het functioneren van de j.c.

Vanaf nu verschijnt er ook maandelijks een jeugdig praatje in de Deto-Mail.

1982 Maar ja, met al die goede voornemens, gaat er toch nog wel eens iets fout. Dit jaar nemen door een misverstand geen jeugdteams aan de district-



Jeroen wijst de weg naar de sporthal. In Veenendaal worden ze afgezet. Hé, blijkt Veenendaal twee sporthallen te hebben. Dat wordt lopen. Oeps. Die andere sporthal schijnt wel erg ver weg te zijn, en om toch nog op tijd te zijn voor de wedstrijd, nemen ze een taxi. Allemaal ingestapt, de hoek om en... daar is de sporthal! En nou gaan we toch niet moeilijk doen om één tientje!

competitie deel. Tranen met tuiten natuurlijk, maar niet te lang getreurd. De j.c. organiseert vervolgens zelf met verenigingen uit de regio een vriendschappelijke competitie. Guus Wesseling en Karen Croes verzorgen de jeugdtrainingen.

Voor het eerst is er verder een echte disco-avond voor de jeugd. Toegang verboden voor boven de 18 jaar!

Jong geleerd..., Jasper Burgers.



1986 Een dieptepunt voor wat betreft het ledenbestand. Aan het begin van het seizoen tellen we ruim 20 jeugdleden. Door een actief wervingsbeleid eindigen we echter met ruim 50. Team 1 wordt kampioen. Edward Teeuwen en René Kamp verzorgen de trainingen. Op initiatief van verschillende badmintonverenigingen uit Nijmegen e.o., waaronder Deto, worden de rayontrainingen opgezet. Deze rayontrainingen zullen een springplank gaan vormen tussen de club- en districtstrainingen.

1989 Dit jaar starten in de competitie maar liefst 6 jeugdteams, waaronder voor het eerst een pupillenteam. De leden van dit "pup"-team zijn: Twan Saleming, Pascal Senn van Basel, Sylvia en Claudia Saleming. De speeltijd op de vrijdagavond wordt met één uur uitgebreid en wordt nu 18.00 - 20.30 uur, later volgt ook nog een uitbreiding op de woensdagavond. Er wordt een trainingsplan opgesteld. Willy Hol, Karen Lieskamp, René

Kamp, Herman Banus en Peter Canta verzorgen de trainingen. Het ledenbestand groeit uit naar 65 met 10 kinderen op de wachtlijst. Voor het eerst worden de Open Nijmeegse Jeugdkampioenschappen gehouden, georganiseerd door Rayon-8 en dus ook door Deto.

1991 Trainingen worden gegeven door Willy Hol, Theo Senn van Basel en Herman Banus. Voor het eerst sinds jaren wordt weer deelgenomen aan de districtstrainingen. Team 2 en 5 worden kampioen.

1992 Claudia Saleming, een opkomend talent, wordt geselecteerd voor de Nationale Jeugdselectie groep 4, dat wil zeggen tot 12 jaar.

1993 Na 25 jaar is er nu een mijlpaal voor Deto bereikt. Het kluppie van nu is niet meer het kluppie van toen, de kinderen van nu zijn anders als de kinderen van toen. De enige kans om als ver-



Wim Herregraven en René Kamp zijn beiden T.C. lid en organiseren een toernooi. Om bekendheid te geven willen zij niet, zoals gebruikelijk de formulieren uitdelen. Zij maken er echte strooifolders van! Wim - een HTS'er - bedenkt een geniale constructie. De strooifolders worden aan het plafond bevestigd en door een touwtje bijgehouden. Dat touwtje gaat via allerlei slimme wegen naar beneden. Als het moment daar is, staan René en Wim zenuwachtig in de zaal. Zou het lukken? Gespannen trekken ze aan het touwtje, maar in plaats van de bedoelde strooifolders, dondert het hele zootje in één klap naar beneden! Gelukkig, niemand heeft het zien gebeuren, en met het schaamrood op de kaken delen ze alsnog de aanmeldingsformulieren uit.

eniging te overleven is blijkbaar om je voortdurend aan te passen aan de tijd waarin je leeft en daarbij de doelstelling van de oprichters, "door eendracht tot overwinning", niet uit het oog te verliezen. Hierdoor zal Deto net iets anders zijn dan andere verenigingen, meer vriendschap, meer sportiviteit, meer clubliefde, meer...

Ik sluit dit verhaal af met een opsomming van de (j.c.)leden die zich voor korte of langere tijd met vol enthousiasme voor de begeleiding van de jeugd van Deto hebben ingezet, en er voor hebben gezorgd dat er überhaupt 25 jaar lang jeugdleden bij Deto actief zijn geweest. Verder spreek ik de hoop uit dat er in de toekomst altijd weer nieuwe leden zullen opstaan, die hun steentje aan de begeleiding van de jeugd willen bijdragen.

Met dank aan:

Chris Simon, Theo Senn van Basel, Jacques Burgers, Anis Suripatty, Harry Oomen, Huib Croes, Theo Gerrits, Irma Franken, Erma Cobussen, Guus Wesseling, René Kamp, Henri Debast, Mieke Stapelkamp, Louis van Leth, Naomi Likumahwa, Irene Simon, Astrid Smeier, Wil Engelaar, Hetty Verharen, Robert Engelaar, Jacco Goedhart, Netty van Dieten, Nick Ruiter, Richard Jansen, Hanneke Luermans, Yvonne van Rijnsoever,

Graffity-specialist, Sulejman Skenderovic is behalve talentvol speler ook erg creatief!



Met wat DETO-luitjes naar België. Heel gezellig. En met z'n allen de kroeg in, nog gezelliger. Wanneer besloten wordt toch maar eens op te stappen, kan Vico het niet nalaten een paar van de prachtige bierglazen voor thuis mee te nemen. Hij stopt er dus een paar onder zijn jas. Buiten gekomen blijkt er een ketting laag over de grond te hangen. Niemand weet waarom, maar Vico denkt daar wel even overheen te kunnen springen. Hij springt, met de glazen in zijn armen.... Hij maakt een vreselijke smak en breekt z'n beide armen. Maar een geluk bij een ongeluk: alle glazen zijn nog heel!

Monique Saleming, Roderik Tittse, Karin Verwey, Marco Kropman, Esther Burgers, Rosanne van Koolwijk, Paul Saleming, Henk-Jan Lubeek, Ruud van Schaik, Peter van den Tweel, Jeroen Ariëns, Theo Clerx, Glenn Partowidjojo, Petra

Janssen, Sjoerd Zwartjes, Ronald Bertram, Judith Schröder, en al die anderen...
Op naar het volgend jubileum!

Rob Lieskamp

ENKELE LEDEN VAN BC. DETO.

IK HAD ER MEER WILLEN MAKEN
MAAR (SMOES VERBODEN) (IK HAD GEEN TIJD)?



Dé toppers



Velen houden van puur natuur. Ook binnen de DETO-gelederen kennen we zulke mensen. Neem bijvoorbeeld Corrie Steenaart. Wanneer zij in Center Parcs vertoeft, gaat zij zeker een keer de sauna in. Heerlijk ontspannen. Na al dat gezweet in de sauna is het de bedoeling even de frisse lucht in te gaan. Naar buiten dus. Maar, oh jee, opeens moet zij nodig naar het toilet, en die zijn meestal binnen. Dan maar achter de boom, die is tenminste wel in de buurt. Toiletpapier blijkt op dat moment ook niet voorhanden, maar gelukkig wel wat bladeren! Dat dit alles geen probleem is voor Corrie moge duidelijk zijn. Is dit puur natuur of niet?



Naam: Raymond Simon
Geboortedatum: 26-01-'62
Lid v.a. begin jaren '70 tot '91.

Naam: René Lapré
DETO-lid in eind jaren '60
en begin jaren '70.

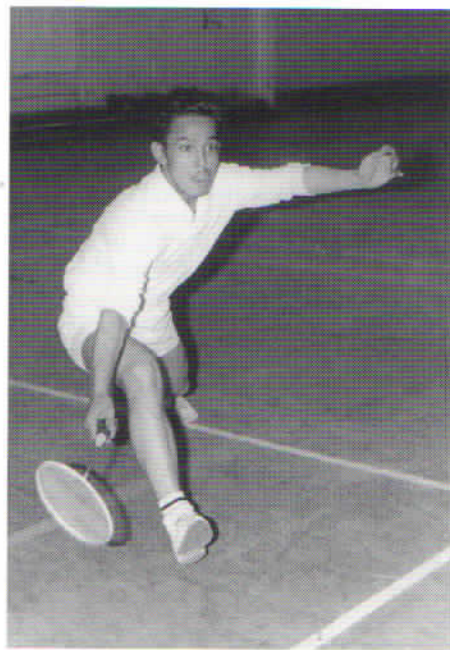
René is een van de badmintonners die er vanaf het begin bij waren. In het eerste seizoen dat DETO competitie speelde, stond René in het eerste team. Zo werd hij één van de voortrekkers naar een hoger niveau. Andere spelers konden zich goed aan hem optrekken. Temeer daar hij als speler het spel goed op zijn medespelers wist over te brengen. Naast deze voor DETO zo belangrijke voortrekkersrol, behaalde René ook sportieve resultaten. Bekendste wapenfeit is de overwinning op het Marieken van Nijmegen-toernooi, destijds één van de belangrijkste toernooien in Nijmegen en omstreken.

Raymond was één van DETO's allergrootste talenten. In 1977 werd hij Nederlands jeugdkampioen in groep 2 (12-16 jaar). Ook werd hij eerste in de dubbel met zijn partner W. Hubner.

Raymond speelde lange tijd in het eerste van DETO waarmee hij tot de eerste klas van de bondscompetitie reikte. Gevreesd was zijn dubbel met Henri Gerrits. Samen boekten zij vele A-toernooi-overwinningen. Ook in de mixed-dubbel stond hij zijn mannetje.

Raymond heeft inmiddels, onder andere vanwege zware blessures, zijn actieve badmintoncarrière moeten stoppen. Van een glaasje bier weet hij echter nog steeds zoals vroeger te genieten.

René Lapré in volle glorie.

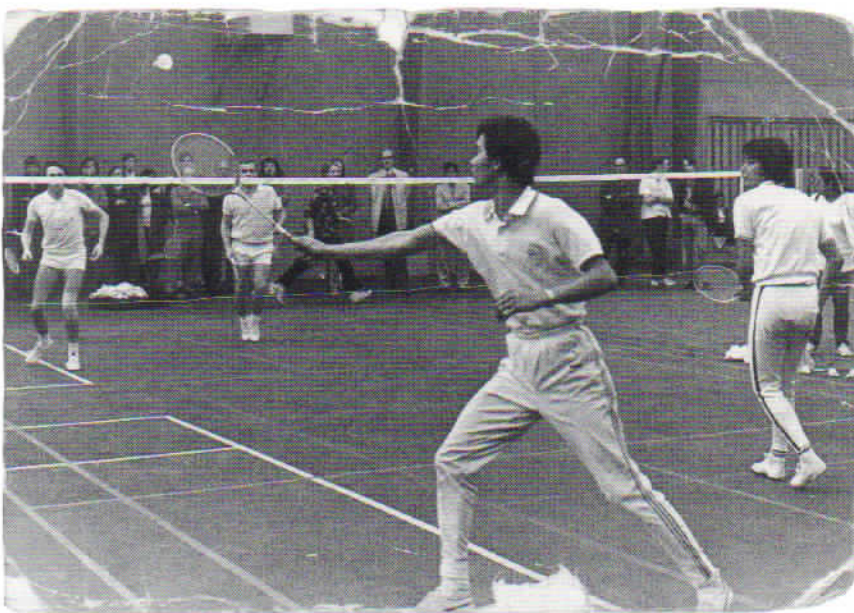


Naam: Edward Teeuwen
Geboortedatum: 26-12-'48

Ook Edward is één van de leden van het eerste uur. In 1970 en 1971 werd hij clubkampioen. In de jaren '80 stond hij bij de clubkampioenschappen bijna elk jaar in de finale, maar moest evenzovele malen genoegen nemen met de tweede plaats achter Henri Gerrits. Op toernooien is hij een bekend gezicht vanwege de vele ereplaatsen. Ook op hogere leeftijd blijft Edward een echte topper. In 1989 eindigde Edward met het Nederlands Veteranenteam als derde bij de World Team Masters in Denemarken. Op dat toernooi won Edward van de nationaal kampioen van Denemarken van 1988. Dit seizoen staat Edward voor het eerst sinds jaren niet in de competitie opgesteld. Toch heeft het eerste team hem hard nodig en laat hij zien dat hij het spel nog als de beste beheerst.

Naam: Mieke Stapelkamp
Geboortedatum: 04-01-'69

Mieke speelt al zo'n 15 jaar bij DETO waarvan dertien in competitieverband. Op haar 16e maakte zij de overstap naar de seniorencompetitie. Ze kwam meteen in het eerste team dat derde klas landelijk speelde. Het team promoveerde vervolgens twee keer en kon zich twee seizoenen lang in de eerste klas handhaven. Mieke is vijf maal clubkampioene geweest (afgelopen jaar deed zij niet mee). Verder won zij, met name in dubbel en mix, een aantal toernooien waar zelfs een enkele A2-spelster voor haar moest wijken.



Schitterende actiefoto met Buddy Simon en Edward Teeuwen. (Archief De Gelderlander)

Ook het Nijmeegs kampioenschap viel haar éénmaal ten deel en in het seizoen '91/92 behaalde Mieke een derde plaats in het toernooicircuit van de bond. Mieke speelt nog steeds als eerste dame in het eerste team.

Naam: Jerry Croes
Geboortedatum: 23-02-1957
DETO-lid van 1969 tot 1984.

Jerry was één van de grotere talenten bij DETO. Vanaf het moment dat DETO in de NBB-competitie debuteerde was hij er bij. In datzelfde seizoen ('71/'72) werd hij regionaal jeugdkampioen. Twee jaar later werd hij uitverkoren om met de Nederlandse jeugdselectie naar het voormalige Tjecho-Slowakije te gaan. Dit heeft hij, om ons onbekende redenen, nooit gedaan. Eenmaal wist Jerry de gerenom-



Edward Teeuwen was al jaren tweede bij de clubkampioenschappen. Maar na 10 jaar is het toch gelukt om uiteindelijk als eerste te eindigen, dat was in 1991 en 1992! Nogmaals proficiat Edward.

meerde Edward Teeuwen te verslaan zodat hij clubkampioen werd. In 1984 besloot Jerry te stoppen met het actief badminton spelen: de aantrekkingskracht van de kantine was te groot geworden.



Après badminton



Zoals in de skigelederen “après-ski” een bekend gegeven is, zo heeft onze badmintonclub het “après-badminton”. Volgens echte insiders schuilt hierin de kracht van Deto. Het gezellig samenzijn na het badminton staat bij Deto hoog aangeschreven. En zo staan we ook bekend als een gezellige club, die naast het sportief zijn ook gezellige ontspanning achteraf biedt.



Wie weet het nog van dat gala-bal in Wesel? De Rot-Weissen in smoking en galajurk.

En DETO... gewoon in de spijkerbroek. Hoezo gala-bal?

Menig lid drinkt na een stevig partijtje een A-aatje of een pilsje in de kantine boven de sporthal. Daar worden de sterke en zwakke punten nog eens aan de kaak gesteld. Of... je gaat gewoon lekker de kantine in om “effe bij te komen”. Talloze kantinebeheerders hebben we inmiddels versleten. Allemaal voegden zij op hun manier een stuk gezelligheid toe.

Na de immense verbouwing van het afgelopen jaar, was er een gloednieuwe kantine inclusief nieuwe kantinebeheerders (George en Mary). Helemaal ingericht naar de stijlen en wensen van deze tijd! Voor heel veel Deto-leden was dat vreselijk wennen, ook voor mij. De oude vertrouwde bruin-ogende kantine was totaal verdwenen. In eerste instantie leek het alsof de gezelligheid ook verdwenen was. Maar, de tijd heelt vele wonden, zodat ook de gezelligheid weer terugkeerde. Tot zover het kantineverhaal, een stuk ontspanning dichtbij de plek, waar het echte spel gespeeld wordt.

Een ander verhaal is de Deto-stamkroeg Café de Fiets, midden in de stad Nijmegen. Al jarenlang vertoeft een vast clubje Deto-leden daar menig uurtje. Want de kantine sluit om... Voor wie dan nog geen zin heeft om naar bed te gaan, is Café de Fiets daar. Menig ‘ongekend talent’ kwam daar naar boven...



"Met de handen diep in zijn zakken gestoken, liep hij wat voorovergebogen, turend door een te klein studentenbrilletje, over het winderige voorjaarsstrand van Texel, een liedje te mompelen': Koekoekoekoeko.... Dat is het beeld dat me bij blijft van Jan. Hoe hij verder heette weet ik niet meer, maar hij was pas afgestudeerd als psycholoog en maakte deel uit van de groep. Met z'n negenen de Pinksterdagen doorbrengen op Texel. Karen, Rob, Jerry, Leo, Netty, Jos, Wim, ondergetekende en Jan. Naast het feit dat hij onbewust de afwas doorgaf in plaats van het af te drogen, was hij gek op psycho-spelletjes. En ik weet nog dat ik op mijn weg door het bos van alles vond, onder andere een oude sierlijke sleutel. Het zal wel, maar dat soort spelletjes deed me niet zoveel. Wim brak z'n surfmast op zee, Jos remt nog steeds in de Humber in plaats van te koppelen, Karen haalt Rob in op de skelterbaan, 'lappen' 25 piek, Duitse volksliedjes op de gitaar, we hebben veel schik gehad.

Nu, negen jaar later, weet ik nog wel wat die sleutel toen betekende; hij stond voor creativiteit. Vorig jaar ben ik begonnen met een vier-jarige creatieve opleiding. Toeval?" Was getekend, René Kamp.

Ongekend talent

DETO en muziek zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In alle 25 jaar heeft DETO altijd zijn artiesten/muziekgroepen gehad. Zij waren er op de feestjes en ook tussendoor op toernooien en tijdens de competitie. Niet alleen sport verboodert, muziek ook. Hier volgt een opsomming van DETO ongekend Talent.

1968: The Oranje Bitters

In de tijd dat DETO werd opgericht werd ook winkelcentrum 'De Notenhout' geopend. Vanwege de publiciteit melden de eerste DETO-leden zich aan om op het parkeerterrein ter gelegenheid van de opening de DETO-sfeer over Neerbosch te laten klinken. Een keihard en goed ingestudeerd Soul-repertoire liet Neerbosch swingen. DETO was in een klap beroemd. De formatie bestond uit; Guyri en René Lapré, Buddy Simon, Karen en Jerry Croes en Roy Waardenburg (geleend van B.C. Amersfoort)

1974: The Deto Floppers

Een zeer jeugdige band bestaande uit een aantal juniorleden zoals Joop Urlings, Maureen en Peggy Meyers, Karen en Jerry Croes. Twee gitaren, een drumstel en een tamboerijn zorgden voor een muzikale omlijsting op DETO's eerste echte jeugdfest, dat voor een aantal een week-einde duurde in 'Scouting Home Dennenstraat'. Een aantal seniorleden en ereleden kwam de jeugd eens bekijken. Er werd een zangwedstrijd georganiseerd en Dhr. Lapré, sleepte de eerste prijs in de wacht, met een schitterend Hawaiaans nummer.



'Deto Aktua 2', Theo Gerrits en Jerry Croes.

kritische en jolige sketches over DETO en haar leden. Op bijgaande foto brengen zij een persiflage over het zogenaamde 'Sobat-toernooi', een badminton-toernooi met tussendoor Indische hapjes en warme maaltijden. Ter gelegenheid van het tienjarig bestaan.

1983: Deto Flopping Disco's

Drie gitaren, 1 bas, 1 drum, een orgel, een bongo en een heel vaak geleende/gehuurde muziekinstallatie. Een heel jaar voorbereiding onder erbarmelijke omstandigheden. De talenten even op een rij; Jolanda Hol, Karen Croes, Raymond Simon, Astrid Smeier, Erma Cobussen, Lianne Peters, Naomi Likumahwa, Jerry Croes, Guyri Lapré en Guus Wesseling.



"We oefenden twee keer in de week, zes maanden lang. Met bevroren vingers en ijzige stemmen repeteren in het boerderijtje aan de Voorstadslaan bij -20°C. En het ging nog niet eens zo slecht, we zagen het wel zitten om tijdens het 15-jarig jubileum op te treden. De band moest natuurlijk een naam dragen, het werd 'Deto Flopping Disco Band', zodat het in ieder geval tijdens de uitvoering niet tegen kon vallen. Met 9 man sterk en gehuurde apparatuur ging zelfs de generale repetitie ter plekke vlekkeloos. Eindelijk is het zover, we zijn aan de beurt tijdens de feestavond. Na een paar nummers gespeeld te hebben, de stemming kwam er net lekker in, gebeurt iets verschrikkelijks. De totale installatie valt uit en is niet meer aan de gang te krijgen. Jammer, maar helaas. Dus tòch: Deto Flopping Disco Band!"



1975-1978: DetoAktua

Een vaste groep muzikanten voortgekomen uit The Deto Floppers voegde aan de muziek nog wat cabaret toe. Een nieuwe weg werd ingeslagen. Op elk feest leverden zij een combinatie van zang, voordrachtjes en onderbroekenlol. Nieuwtjes onder de leden werden op humoristische wijze aan de kaak gesteld. Een greep uit de deelnemers; Karen en Jerry Croes(alweer), Agnes Mulder, Joop Urlings, Guyri Lapré, Benito Kross, Theo Gerrits en vele anderen. Het DETO-lied: 'Van E tot O' werd geboren.

1980: DETO Aktua 2

Theo Gerrits en Jerry Croes, een duo met een destijds eigen repertoire aan



Alle ogen gericht op ons
'ongekend talent'.

1985: Spontaan in Café de Fiets
Na wat oefenpartijen op een flat, brengen Frans van Elk (geoeftend muzikant) met Jerry en Karen Croes, Naomi Likumahwa en Guus Wesseling een kort 'Doe Maar en Police repertoire' in 'Café de Fiets' tijdens een Deto-feest.

1986: Feest in een kelder in de stad
Jerry Croes schrijft de Deto-blues en het blijkt z'n laatste nummer voor Deto te zijn. Naomi en Karen geven een soundmix-show. Het klinkt als een lier...

1986 en daarna
René Kamp pakt de draad op, gestimuleerd door muziek-motor Jerry, waarmee het begin wordt gemaakt van een nieuwe vaste groep muzikanten. Na een try-out op het feest tijdens de clubkampioenschappen-1992 wordt besloten vooral door te gaan. Op het aanstaande jubileum-feest volgt een haast 'professionele' act. Bandleiden: Herman Banus, Pierre Rutgers, Andries Hendriks, Guyri Lapré en René Kamp.

Nog veel meer talenten

Alhoewel nooit in een vaste formatie te hebben gespeeld, waren de volgende mensen tijdens toernooien, feesten, uitstapjes, e.d. vaak van de muzikale partij: Edward Teeuwen (wie kent zijn gitaarsolo's niet?), Ruth, Paul en Hanna Likumahwa (als nachtegalen met ukelele), Corrie Steenaart (meestal uit spontaniteit). Een genot om aan al dat artistieks terug te denken!

Jerry Croes



Ook naast het badminton trekt menig DETO-lid met de andere leden op. Zo is er ooit een stel gaan langlaufen, in Willingen - Sauerland. Na gedane arbeid - in dit geval vallen en opstaan tijdens het gelanglauf - is het goed rusten. Dus lekker met z'n allen naar de sauna. Ja, lekker was het, 4 mensen belanden in het ziekenhuis! Een defect aan de luchttoevoer van de sauna veroorzaakte irritaties aan de luchtwegen. In allerijl worden onze DETO's in das Krankenhaus gefahren. Die Schwester und Bruder doen ontzettend hun best. Echter over één ding is vooral Peter niet te spreken. Waarom moest nou uitgerekend hij in een kinderbed gepropt worden!

Dagje uit in 'De Bergen' te Wanroy.





Wijlen dhr. L. Hess, een 'vader' voor velen die als nieuweling bij Deto kwamen.

DANKBAAR EN TROTS,
VOOR WAT ZIJ VOOR DETO HEBBEN BETEKEND,
GEDENKEN WE HIERBIJ DE MENSEN DIE,
ONS ONTVALLLEN ZIJN

MOGEN ZIJ RUSTEN IN VREDE

De heer L. Hess

Mevr. A. Gerrits

René Huybers

Fons, kantine-medewerker

De heer H. Willems

Colofon

Uitgave:

Badmintonclub DETO, maart 1993
Door Eendracht Tot Overwinning

Redactie:

Josien Bloem, Richard Jansen, René
Kamp, Guyri Laprè en Anit Guelen

Eindredactie:

Anit Guelen

Vormgeving:

René Kamp

Met dank aan:

Proost & Brandt bv, Diemen
(papier)

Drukkerij De Kleijn bv, Wijchen
(druk)

Boekbindatelier "De Drierug",
Nijmegen (afwerking)

Novio Prepress, Nijmegen
(desktop publishing)